

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLEE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags 's donderdags & zaterdags.

DER PROVINCIË LIMBURG.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk, 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 2 APRIL.

Stads- & provincie nieuws.

Met de allergrootste voldoening deelen wij onze lezers mede dat de gezondheidstoestand van onzen achtbaren heer senateur baron de Pitteurs-Hiegaerts merkkelijk verbeterd is, en hem nu verder toegelaten heeft de werkzaamheden van het Senaat bij te wonen, waar hij sedert meer dan 23 jaren de belangen van het arrondissement Hasselt en bijzonder de diarbare belangen van den landbouw met den grootsten ijver ter harte neemt. Het zij ons dus toegelaten de hoop te koesteren dat hij bij de aanstaande kiezing der maand juni nog een nieuw mandaat zal willen aanvaarden.

(Gaz. van St-Truiden.)

Men schrijft uit Brè, 23 maart : Verleden dinsdag 24 maart om half een s'middags, is de schoone hoeve van den heer Luys eigenaar en landbouwer alhier de prooi der vlammen geworden. Niettegenstaande de hevigheid van het vuur, aangevoerd door den westewind, en gevoerd door eene menigte brandstoffen als wol, was, stroo, heeft men, dank aan de behulpzame medewerking der Beekenaren en eenige meubelen kunnen redden. Den knecht van den heer Reyskens was dadelijk in galop de brandspuit gaan halen, en kwam juist ter plaats in tijds om de naastbijgelegen hoeven te beschermen, waartoe den heer burgemeester de beste maatregelen nam.

Het spijt mij de namen der brave pompiers van Bocholt niet te kunnen opgeven, op min dan 20 minuten met hunne brandspuiten ter plaats waren. Maar vooral moet men den heldenmoed van Bosmans diens knecht bij den heer Steynen uit de beurt bewonderen, die op het dak van de woning van Gebels krom, (slechts op 50 meters afstand van de brandende hoeve gelegen), alwaar het vuur zich reeds aanzette, en zich van de vorst liet afslijden ter hoogte van drij meters, en, omringd van rook en vlammen er in gelukte het vuur niet te dooven, waar zonder de beide hoeven van Gebels en Schryvers het woedend element niet zonden ontsnapt hebben. Hopen wij dat die schoone daad van Bosmans niet onbehoofd zal blijven. Men zegt dat alles tegen brand verzekerd was.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ & d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois d'AVRIL 1874, est en vente chez M. COLLEE. Avec carte. Prix 25 centimes.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel : Prins Ferdinand van Saksen, die trouwt met prinses Louisa, oudste dochter van Leopold II, koning van België, is door zijne moeder, prinses Clementina van Orleans, eigen neef zijner verloofde. Immers prinses Clementina was de eigene zuster van wijlen de Koningin, en gevolglijk de tante van den tegenwoordigen koning der Belgen. De verloofden zijn ook neef en nicht langs de mannelijke zijde. Prins Ferdinand is majoor in de hongaarsche landwehr. De toekomstige echtgenoot van prinses Louisa is de oudste der vijf kinderen van den hertog van Saksen, zoon van August-Denys-Victor, hertog van Saksen, en van Maria-Clementina-Carolina-Leopoldina van Orleans. Prins Ferdinand is geboren den 28 maart 1844. 't Is dus den dag zelf van zijne verjaring dat zijn huwelijks officieel aangekondigd werd. Hij is 30 jaar, en gevolglijk 14 jaar onder dan prinses Louisa, die bij hare geboorte reeds den titel kreeg van hertogin van Saksen.

— Het aantal advocaten, die op de tabel van het beroepshof van Brussel zijn ingeschreven, beloopt 237, met bijgehooren 9 advocaten, die buiten het arrondissement wonen.

— Wij vernemen dat op 25 dezer, ten 6 1/2 ure s'morgens, Frederic en Van Audenaerde, de twee ontsnapte gevangenen uit het gevangenhuis van Turnhout, reeds op het gehucht Wampenberg, onder Arendonck, aangekomen waren. Ze zijn daar de woning van Jan Claessens binnengegaan en vroegen of deze hen niet pijp en tabak kon verschaffen. Daarna boden zij een pak kleêrgoed te koop; Claessens weigerde; maar op hun aandrigen kocht hij eindelijk twee frakken, twee kielen en een paar bottinnen voor fr. 10,50. De schelmen waren nog van veel ander kleêrgoed voorzien, zooals frakken, broeken, lamellen onderbroeken, enz. Ze beweerden dat dit alles hun toebehoorde. Na goed geeten en gedronken te hebben, gingen ze heen, zeggende, dat zij zich bij het hollandsch leger voor indie gingen aan-geven.

Des anderendaags in den namiddag zijn de twee deugnieten te Antwerpen aangekomen en hebben in de Boksteeg net het gestolen kleêrgoed rondgeleurd. Zij hebben daer vrouw B.... verzocht, een pak kleêrgoed naar den Berg van Bernhaatigheid te dragen. Vrouw B. weigerde; zij zegden alsdan dat ze goede kennissen van haren man waren, dat ze met hem te Turnhout verbleven hadden, enz. Vrouw B. verzocht hem terug te komen als haar echtgenoot 't huis was; maar de schelmen hebben zich niet meer verfoond, en al de opzoekingen om hun spoor terug te vinden, zijn vruchteloos gebleven.

Het kleêrgoed bij Claessens, op het gehucht Wampenberg verkocht, is in beslag genomen en door den directeur der gevangenis van Turnhout als het zijne herkend. Er is proces-verbaal tegen Claessens opgemaakt, omdat hij gemeld kleêrgoed onder de weerde gekocht had.

BUITENLAND.

Spanje.

Eene depeche uit Elizondo van 30 maart, meldt dat tijdingen uit Carlistische bron aankondigen, dat de veldslag, den 28 s'morgens tusschen de Carlisten en de Republikeinsche benden herbegonnen is. Deze laatste zijn gedurig teruggestooten geworden en hebben omtrent 4000 mannen verloren.

De Carlisten verloren 1000 mannen.

VELDSLAC VAN BILBAO. — De strijd tusschen de vijandelijke troepen nabij Bilbao bezit een dubbel karakter, vooreerst een militaire doel, maar vooral een politiek karakter.

Van den uitslag immers hangt af, ofwel de onmiddellijke ondergang of de tijdelijke zegpraal der republikeinsche zaak in Spanje.

Wordt maarschalk Serrano verslagen, dan bestaat er geen ernstig leger meer om den zegpraalenden optocht der Carlisten naar Madrid tegen te houden.

Wat was nu, altijd luidens de laatste berichten, de juiste toestand der twee vijandelijke partijen? Op 25 maart s'morgens, valt maarschalk Serrano krachtig de carlistische posities aan en maakt zich, hetzij door geweld, hetzij door eene vrijwillige aftrekkende beweging der Carlisten, meester van al de vooruitspringende versterkingen der laatste. De belangrijke schans van Monte Abanto, houdt echter de overwinnaars in hunnen vooruittocht tegen.

Het vuur, dat gedurende den nacht onderbroken was, wordt den 26 met gelijke kracht heropend. Hierover zeggen officieele republikeinsche depechen :

« De troepen rukken gedurig voort. Zij hebben met de bajonnet het dichtste nabij San-Pedro de Abanto gelegen huis ingenomen. Het vuur van den Monte Abanto is tot zwijgen gebracht. »

Maar, indien het vuur van Monte Abanto tot zwijgen gebracht is, zooals deze depeche zegt, waarom stelt dan maarschalk Serrano, volgens een telegrafisch bericht, dat 6 uren later verzonden werd zijnen aanval tegen die versterking uit, tot dat zijn rechtervleugel eene voorgeschreven beweging voltrokken heeft?

Die depeche verbergt oogenschenlijk eene mislukkung.

Zooals wij hooger gezegd hebben, hadden de Carlisten hunne vooruitspringende borstweringen verlaten en zich teruggetrokken naar Monte Abanto dat duidelijk het vooruitgekozen brandpunt der verdediging is.

Die versterking, met artillerie bezet en verdedigd door diepe loopgrachten, is ongenaakbaar. Al de aanvallen der Republikeinen tegen deze borstwering mislukken. De telegrafische telegrams van republikeinschen oorsprong durven dit niet bekenen; maar voor allen, die dezelve met aandacht overwegen, bestaat hierover geen twijfel.

Het kabinet zwijgt doodstil over het gevecht van 27, en nochtans is de strijd van s'morgens vroeg heropend. Er mag dus als stellig verzekerd worden, dat zoomin op 27 maart, als den vorigen dag, het aan maarschalk Serrano gelukte, om de troepen van don Carlos uit de borstwering op den Monte Abanto te verdrijven.

Hieruit volgt ten duidelijkste de betekenis der Carlistische depechen, welke allen bevestigen dat de republikeinen terug gedreven zijn en dat deze zelfs in een humer aanvallen een groot verlies ondergingen.

Het telegrafisch agentschap *Courrier de Paris* bevat hierover de volgende inlichtingen :

Kamp van Somorostro, 26 maart, 3 ure s' av.

Het voordeel der republikeinen duurde den geheelen morgen voort, tot aan de eerste huizen welke door de borstwering van San Abanto beheerscht worden. Rond 2 ure was de strijd algemeen en de artillerie van maarschalk Serrano was, ondanks de kunst der Pruisische officiers, verplicht op zijne stappen terug te keeren, na drie barer kanons vernagel te hebben. De plaats waar den strijd gevoerd werd, heeft het uitzicht van eene overgrote slachting. Meer dan 5000 man liggen buiten gevecht op den grond.

Die bevestiging toont eene ernstige neefslag voor maarschalk Serrano aan; maar de depeche maakt melding van een ander punt, dat niet stilzwijgend mag voorbij gegaan worden; namelijk de tusschenkomst van de Pruisische officiers. Wat hebben die in dien strijd te zien?

Eene andere depeche uit Bayonne, dato 27 maart, meldt te verduiden dat er 74 Krupp-kanons door het Pruisisch gouvernement aan het Spaansch gouvernement gezonden zijn en dat er dagelijks Duitse officiers, door soldaten vergezeld, over de grenzen trekken, om het leger van maarschalk Serrano te gaan vergroeten.

Dit laatste doelen wij nogtans onder alle voorbehoud mede hoewel de bemoeiingen van Pruisie met de binnenslandsche aangelegenheden van Spanje in den haasten tijds, die beweging ten minste zeer waarschijnlijk maken.

Nadere inlichtingen uit Carlistische bron, onder dato 27 maart, zijn over Santander de volgende berichten verzonden :

De Carlisten hebben voor basis van verdediging den berg Triano gekozen, welke van het oosten naar het westen, met de zee kust gelijk loopt en ongenaakbaar is.

Zij hebben op dien berg drie versterkte linien met loopgrachten, borstweringen en artillerie opgeworpen, welke naar het noorden uitzien. De linien zijn : Montano, Lorantes en Mazo.

De generaals Lomo en Primo de Rivera, met ongeveer 50,000 man en 40 kanons, zijn den 25 s'morgens, over de rivier Somorostro getrokken.

Zij verdreven de Carlisten uit Carreras Murcieta, hunne eerste linie, maar rond 2 ure namiddag kregen de Carlisten versterking en verdedigden hardnekkig hun terrein tot des nachts.

Des anderendaags heropenden de republikeinen den strijd en poogden vruchteloos de tweede linie der Carlisten op Monte Abanto te verbreken.

In die twee dagen verloren de republikeinen ongeveer 1100 man en de Carlisten 400. De strijd werd den 27 voortgezet; maar hierover ontbreken nadere bijzonderheden.

De Spaansche Generaals.

CARLISTEN.

Generaal of beter maarschalk Ello, welke het opperbevel over het carlistisch leger rond Bilbao voert is een oud wapenmaker van Cabrera en Zumalacarrégui.

Hij gaat te recht voorbij als de eerste krijgskundige en de grootste kapitein van geheel Spanje. Het is volgens zijn plan en onder zijn bestuur, dat sedert den aanvang van den oorlog, al de operatiën van het leger van don Carlos plaats hebben.

Generaal Valdespina is een oud-opperofficier uit het leger van koningin Isabella II, die zijne proefjaren gedaan heeft, niet alleen in Afrika, onder generaal Prim; maar gedurende den oproer van verleden jaar, wanneer hij de kolommen van Navarra en Lomo versloeg, op al de punten waar hij deze aantrof.

Generaal Lizarraga was luitenant-kolonel bij het regelmatig leger, toen de oproer van 1868 uitbrak. Hij wilde de revolutie niet dienen, maar nam plaats onder de rangen der Carlisten.

Generaal Dorregaray is insgelijks een oud-officier uit het leger, wiens dapperheid en militaire kennis van al de officiers gekend zijn, ja die zelfs door zijne vijanden naar weerde geschat worden.

Generaal Olo, de overwinnaar van generaal Moriones in het gevecht van Somorostro, heeft het bevel gevoerd over de bijzonderste benden, die gedurende de jaren 1872 en 1875 onder de wapens stonden. Hij draagt bij het leger den bijnaam van *dappere der dapperen*. Maarschalk Serrano, die het bevel voerde over het noorderleger, onder koning Amedeus, heeft meer dan eens zijne weerde en militaire kennis kunnen beproeven.

Generaal Radica is een officier der genie, welke in 1860, met den hoogsten graad uit de school trad.

Kolonel Perula is zoon van eenen notaris.

De veldmaarschalk Martinez de Velasco heeft, nog jong zijnde, diende tijdens den zeventienjarigen oorlog, en het is hij die in 1872, het eerst te Vera den oproer in leven riep.

REPUBLIKEINEN.

Maarschalk Serrano is een hofofficier die zijne militaire grootheid niet verschuldigd is dan aan de gunst van koningin Isabella II en drie of vier *pronunciamientos* waarvan hij deel maakte.

Zijn diensttaak bepaalt zich bij den veldslag van Alcolea, die bestond om eenige trouwe troepen zijner weldoenster, koningin Isabella II, achteruit te drijven en zijnen veldtocht tegen den carlistischen oproer in 1872, met den titel van opperbevelhebber van het noorderleger.

Iedereen kent het *fiasco* dat hij in dien veldtocht van acht maanden maakte.

Generaal Moriones, oud-smokkelaar, ex-luitenant der *guarda civica* in 1860, verliet dien dienst om tot zijne eerste roeping terug te keeren. In 1872 nam hij terug dienst tegen den carlistischen oproer.

Bij den veldslag van Oroquieta, waar het regelmatig leger, dat ongeveer 5000 man sterk was, tegenover ongeveer 5000 slecht gewapende Carlisten stond, dewijl de meeste voor alle verdedigingswapen een stok en tot aanvaltig een oud roestig keigeweerd bezaten, onderscheidde zich generaal Moriones zoo zeer, dat hij de vereenigde benden dwong op dit punt uit elkander te wijken. Het was eene overwinning!

Zij schonk hem den graad van generaal en het opperbevel over het noorderleger. Hij werd totaal verslagen te Somorostro.

Het is diezelfde generaal Moriones, welken M. Castelar tot minister van oorlog wilde verheffen, zooals M. Figueras met generaal Novillas deed, welke dezer dagen door *cabecilla* Sabalis met zijne gelede kolom, nabij Gerona, krijgsgewangen is genomen.

Generaal Primo de Rivera, een klein mager en nooit rustend manneken, heeft verleden jaar, gedurende zes maanden de carlistische benden achtervolgd, van Biscaye naar Navarra, van Navarra naar Guipuzcoa, zonder dezelve ooit te kunnen inhalen.

Zijne militaire wandelingen verwierven hem den graad van generaal. Hij ook liet zich in gezelschap van generaal Moriones te Somorostro afkloppen. Brigadier Lomo, die ook tot generaal verheven is, was verleden maand te Tolosa militaire gezagvoerder en moest toen die plaats voor de Carlisten onttruimen, welke de stad geblokkeerd hadden.

Dat zijn de generaals welke over de republikeinsche en carlistische troepen het bevel voeren, die rond Bilbao handgemeen zijn.

Weltra zal er beter over de militaire bekwaamheid der eene en der andere kunnen goordeeld worden, door den uitslag van den veldslag, welke op dit oogenblik tusschen hen gestreden wordt.

Het schijnt dat de vijand er in gelukt is, op 24 dezer, 125 ossen en 10 melkkoeien binnen Bilbao te brengen, door het omkoopen van een carlistischen aanvoerder.

Egypte.

De feesten, door den onderkoning van Egypte gegeven, ter gelegenheid des huwelijks zijner dochter, prinses Zeineb Hanoum, met Ibrahim Pacha schijnen zeer schitterend geweest te zijn. Zij begonnen den 21 februari, op welken dag men de prinses bij hare schoonmoeder bracht, wat het teeken was tot drie dagen feest. Den avond van den derden dag zijn vele europesche dames en andere notabiliteiten door de dochters van den onderkoning ontvangen in de appartementen van den haremlik. De prinses ontving ze nogtans in een ander appartement, waar de geschenken door den sultan gezonden, tentoongesteld waren. Dit vertrek was prachtig versierd, een tapijt van het schoonste bontwerk lag op den vloer; te midden der plaats stonden drie tronen met geborduurde zijden geweefels bedekt.

Op eenen dezer tronen nam de prinses, schitterend van gesteente, plaats, terwijl hare moeder en hare grootmoeder zich op de andere tronen zetten. De grootmoeder der prinses en de vrouwen van den onderkoning zijn dan binnen gekomen, zakken openende, waaruit zij handvollen goudstukken namen, die zij over de hoofden der vergaderde personen wierpen. Den volgenden dag werd de bruid in volle pracht naar het paleis van haren echtgenoot gebracht, voorgegaan door den politieprefekt, gezeten op een kostelijk gekleed paard en begeleid door eenen schitterenden stoet officieren. Dan kwamen afdelingen ruiterij en voetvolk, de *almás* en de *imás*, die aanroepingen zongen voor het geluk van het vorstelijk koppel. De rijtuigen der dames, toebehoorende aan het huis van den onderkoning en van prins Ibrahim, sloten den marsch door een korps vihavass. Het rijtuig van prinses Zeineb werd getrokken door zes paarden.

Politiek overzicht.

Naar 't zeggen van den *Evénement* zou maarschalk Mac-Mahon, na een langdurig onderhoud met zijne ministers, aangedrongen hebben op de spoedige behandeling van grondwettelijke ontwerpen, die zijn gezag bevestigen, en hem hoven de partijdiscussie moeten stellen. De inrichting eener hooge Kamer zou een der eerste middelen ter bereiking van dit doel wezen.

Eergisteren hebben er in de departementen Haute-Marne en de Gironde kiezingen plaats gehad. De tot nu toe gekende uitslag is gunstig aan de republikeinsche kandidaten. In Leersingenoemde departement heeft de heer Danelle-Bernardin reeds 25,000 stemmen bekomen, terwijl zijn concurrent, de heer Lesperat, Orleansist, er slechts 15,000 bekam. In de Gironde verkreeg de republikein de heer Boudier 68,000 stemmen; de bonapartist de heer Bertrand bekam slechts 45,000, en de heer Larrein, monarchist 21,000 stemmen.

Vier Fransche communards, in Nieuw-Caledonië onlangs aangevoerd, zijn ontsnapt, en bevinden zich thans te New-Castle (Australië). Het zijn de fameuze Pascal Grousset, Jourde, Ballière en het model der lafaards : Rochefort.

De *Times* den toestand van Bilbao besprekende, ziet eene buitengewone overeenkomst tusschen het beleg van Bilbao en dat van 1836, toen de stad na herhaaldelijk mislukte pogingen door Espartero bevrijd werd. Ook toen werd aan het bezit van de stad het uiterste gewicht gehecht; de Carlisten waren toen, even als nu, in zeer sterke posities, women in de maand november voortdurend grond, namen het eene verdedigingswerk van de stad na het andere, sloten de rivier en alle gemeenschap met de zee af. Espartero werd in twee verschillende aanvallen op de Carlistische linies afgeslagen, en eerst den 24 december gelukte het hem, na eenen strijd van twee dagen, Bilbao te bevrijden.

De stad ontving toen den naam van « de onoverwinnelijke ».

Hoe is het er thans? De depechen zijn niet duidelijk. Republikeinen en koningsgezinden seinen over, dat zij voortuitgaan en winnen. Uit de verschillende depechen nogtans schijnt eerder te blijken, dat de Carlisten nog altijd de bovenhand hebben. De onstanddigeheid, dat de generaals Loma en Primo de Rivera erg gekweld zonden zijn, houdt het bewijs in, dat de toestand van het republikeinsche leger betekelijk moet geweest zijn, aangezien zij zelven deel deel aan den strijd hebben moeten nemen.